

Οσιακός βίος της Αγίας Θεοδώρας της Βασίλισσας

/ [Γνώμες](#)

Η Αγία Θεοδώρα, η βασίλισσα, γεννήθηκε στην Έβессα της Παφλαγονίας, το 815 μ.Χ., από ευσεβείς γονείς, τον δρουγγάριο Μαρίνο και την ενάρετη Θεοκτίστη που διακρινόταν για την ευλάβειά της και την προσήλωσή της στην ορθόδοξη πίστη. Η Αγία είχε τρεις άλλες αδελφές, τη Σοφία, της Μαρία και την Ειρήνη και δύο αδελφούς, τον Βάρδα και τον Πετρωνά. Το έτος 830 μ.Χ. νυμφεύθηκε τον αυτοκράτορα Θεόφιλο (829 – 842 μ.Χ.), ο οποίος ήταν εικονομάχος. Παρά το εικονομαχικό κλίμα που επικρατούσε, η Θεοδώρα εξακολουθούσε να τιμά τις ιερές εικόνες και να τις φυλάσσει κρυφά στα δώματά της. Η μητέρα της, Θεοκτίστη, εγκατέλειψε τα ανάκτορα και αποσύρθηκε σε γυναικεία μονή, την οποία η ίδια είχε ιδρύσει.

Το 842 μ.Χ. ο Θεόφιλος πέθανε και η Αγία Θεοδώρα ανέλαβε την βασιλεία και την εποπτεία του ανήλικου υιού της Μιχαήλ, με συνεπιτρόπους τον αδελφό της Βάρδα, τον εκ του πατέρα της θείου της, που ήταν μάγιστρος και τον λογοθέτη Θεόκτιστο. Η πρώτη ενέργεια ήταν η απομάκρυνση του εικονομάχου Πατριάρχου Ιωάννου και η εκλογή του Αγίου Μεθοδίου (τιμάται 14 Ιουνίου). Η Σύνοδος, που συνήλθε στις 11 Μαρτίου του 843 μ.Χ., αποφάσισε την αναστήλωση των Αγίων εικόνων και ανόρθωσε την διδασκαλία της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου. Η μεγαλοπρεπής πανήγυρη ετελέσθη την Α' Κυριακή των Νηστειών, στο ναό της Αγίας Σοφίας, που από τότε καθιερώθηκε ως Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Αλλά εκτός από το ζήτημα των εικόνων, την Αγία Θεοδώρα απασχόλησαν και άλλοι ποικίλοι εσωτερικοί και εξωτερικοί περισπασμοί, όπως οι επιδρομές των

Αράβων στη Σικελία και Μικρά Ασία, οι επαναστάσεις των Σλάβων της Πελοποννήσου και των Παυλιανιτών της Μικράς Ασίας, οι εκστρατείες κατά των Αράβων της Κρήτης, της Συρίας και της Αιγύπτου, και οι περιπλοκές με τον ηγεμόνα των Βουλγάρων Βόγορι, τον οποίο οδήγησε στην Ορθοδοξία. Έτσι, εμπιστεύτηκε την ανατροφή του υιού της στον αδελφό της Βάρδα, ο οποίος, με σκοπό το δικό του συμφέρον, ενθάρρυνε και ενίσχυε κάθε ροπή του νεαρού βασιλέως προς την ακολασία. Η δολοφονία του λογοθέτου Νεοκτίστου κατέστησε τον αδελφό της Αγίας πανίσχυρο, ώστε να περιφρονεί και να απειλεί και την ίδια.

Αργότερα, ο ίδιος ο υιός της Αγίας, Μιχαήλ, και ο αδελφός της Βάρδας, διέταξαν τον εγκλεισμό της, μαζί με τις θυγατέρες της Άννα, Θέκλα, Αναστασία, Μαρία και Πουλχερία, στη Μονή Γαστριών, στην περιοχή των Υψομαθείων και την κουρά της ως μοναχής. Εκεί η Αγία Θεοδώρα αφοσιώθηκε στην προσευχή και στην άσκηση. Κοιμήθηκε οσίως με ειρήνη το έτος 867 μ.Χ., το δε ιερό λείψανό της φυλάσσεται με ευλάβεια στο ναό της Παναγίας Σπηλαιωτίσσης στην Κέρκυρα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Δωρεῶν τῶν ἐνθέων οὔσα ἐπώνυμος, τὴν Ἐκκλησίαν παιδρύνεις βασιλικαῖς δωρεαῖς, ὡς θεόγλυπτος εἰκὼν θείας φρονήσεως, τῶν γὰρ Εἰκόνων τῶν σεπτῶν, τὴν τιμὴν ὡς σχετικὴν, ἐτράνωσας Θεοδώρα, τῶν Βασιλίδων ἄκρατης, τῶν Ὁρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Το Λείψανο της Αγίας βρίσκεται αδιάφθορο στο Ναό Παναγίας Σπηλαιώτισσας Κερκύρας.